

РЕШЕНИЕ

№ 7818

гр. София, 07.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 25.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **11711** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145–чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба З. А. А. Х., от мъжки пол, роден на 15.06.2010 г. в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. И. И., срещу Решение № 11338/30.10.2024 г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Административният орган изцяло неправилно и при превратно тълкуване на наличните факти е обсъдил в решението си възприетото от самия него твърдение на З. А. А. Х., че се страхува за живота си, понеже ако се завърне в родината си би могъл да бъде взет от армията или въввлечен във военни действия. Счита, че не е спазен принципа на чл. 6а от ЗУБ, че при прилагане на закона първостепенно значение имат интересите на детето. Моли решението на председателят на ДАБ да бъде отменено. В о.с.з. жалбоподателят редовно уведомен, е представлява адв. И..

Ответникът-председателят на ДАБ при МС, редовно призован, се представлява от юрисконсулт юрк.Г., която оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на

същата.

В изпълнение на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила за детето /ЗЗДет/,съдът в хода на производството е изпратил запитване до Дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене,относно становище или доклад,касаещи личното положение на непълнолетното дете,като е уведомил дирекцията за датата на съдебното заседание.

По фактите:

С молба вх. № 16018/21.08.2024г. /л.116/на РПЦ - С., до председателя на Държавната агенция за бежанците З. А. А. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН] е поискал от властите в Република Б. закрила.Молбата е продиктувана лично от този чужденец,след като му е преведена на разбираем от него език арабски,без да има възражения по написаното в нея.С регистрационен лист рег.№ 16018/21.08.24г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – З. А. А. Х., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С..

В хода на производството се установява ,че З. А. А. Х. е на 15 години.С оглед разпоредбите на ЗУБ същият е непридружен непълнолетен по смисъла на § 1, т. 4 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците.В хода на административното производство чужденецът се представлявал от адвокат,назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ и от социален работник от отдел "Закрила на детето",назначен със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене.

С декларация З. А. А. Х.,е декларирал,че е съгласен да бъде обработвана информацията относно личните му данни,които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях.Декларацията му е преведена на арабски език,разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно.

С протокол рег.№ 16018/04.09.24г. е удостоверено провеждане на интервю с З. А. А. Х. в присъствието на адв. И.,от интервюиращия орган на ДАБ–МС на 04.09.2024г. /л.80-85/В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република Б.. З. А. А. Х. е предупреден,че на това интервю ще бъде направен аудио-запис.Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски А. Х. и е потвърдил,че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач.Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер,заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре.Потвърдил е данните,съобщени при попълване на регистрационния лист.Заявява,че напуснал С. два месеца преди проведено с него интервю и е преминал нелегално в Т. заедно с неговите родители,с двама братя и четири сестри.В Т. чужденецът и семейството му са останали под наем в [населено място].Посочва, че тъй като са били отскоро в Т., нито той нито близките му са подали молби за закрила пред турските власти.По време на интервюто

заявява, че цялото му семейство е останало в Т., обяснява, че не желае да се връща в страната си на произход, защото има икономическа криза в страната му./л.84/

Протокол рег.№15618/04.09.2024г./л.85/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС, провел интервюто, участвалия в него преводач, адвокат и чужденец, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език – арабски, не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС, относно актуалната обстановка в С. и Р.Т. .

В писмо рег. №16018/04.10.24г./л.78/ от ДАНС е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от З. А. А. Х., като е посочено изрично, че същият не е заплаха за националната сигурност. Изготвен е социален доклад съгласно разпоредбата чл.15 ал.1 от ЗЗД в хода на административно производство./л.77/

Със становище рег.№ 16018/17.10.24г. на А.К. е предложено за чужденец да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение №11338/30.10.2024г. на председателя на ДАБ на З. А. А. Х., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.11-17/

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б. ”в” от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справки вх.№ 02-20/14.01.2025г., вх.№ 02-21/14.01.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка/и на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ относно актуалното положение в С. и Р.Т. .

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ. Решението е връчено на жалбоподателят на 01.11.2024г./л.43/, а жалбата е депозирана на 15.11.2024г.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя,

отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република Б..

З. А. А. Х. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш..

На З. А. А. Х. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република Б. да му се предостави международна закрила. В хода на административното производство чужденецът се представлява от адвокат, назначен с решение на председателя на Националното бюро за правна помощ и от социален работник от отдел "Закрила на детето", назначен със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене. В изпълнение на чл. 15, ал. 6 от Закона за закрила за детето /ЗЗДет/, в полза на производството е изпратено запитване до Дирекция "Социално подпомагане" по местоживееене относно становище или доклад, касаещи личното положение на непълнолетното дете. Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административното производство.

Производството за З. А. А. Х. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на З. А. А. Х. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение № 11338/30.10.2024 е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република Б. се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

З. А. А. Х. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република Б., е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б.“д“ от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от З. А. А. Х. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на

молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б. "а" от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б. "б" от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на З. А. А. Х. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б. "в" от Директива 2011/95/ЕС. От З. А. А. Х. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да пораздат у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (in situ) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Тоест, молбата на З. А. А. Х. към властите на Република Б. нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец. Относно възможността жалбоподателят да бъде мобилизиран с решение от 19 ноември 2020 г. на ЕС, постановено по дело №С-238/19г. с предмет преюдициално запитване от Административният съд Х., чл. 9, параграф 2, буква д/ във връзка с чл. 9, параграф 3 от Директива 2011/95 СЕС е тълкувал разпоредбата на Директива 2011/95. Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на "д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване. Настоящият състав следва да отбележи, че по делото липсват доказателства на жалбоподателят да му са изпращани призовки или покана за мобилизация, което условие на практика е хипотетично и липсват доказателства че ще бъде мобилизиран. Твърди също, че може да бъде мобилизиран от режима, като видно от интервюто, че цялото му семейство живее в момента в Р. Т. /л.81/

Горният анализ сочи, че З. А. А. Х. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5 ЗУБ.

Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от З. А. А. Х. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б. "е" вр. чл.15, б. "а", "б" и "в" от Директива 2011/95/ЕС. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унизително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи

срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава. Понятието „реална опасност“ (‘real risk’) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „тежки посегателства“ (‘serious harm’) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права. В решението си административният орган е приел, че за З. А. А. Х. се доказва специфичен риск по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ/л. 10-12/Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справки на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информацията относно Сирийска арабска република, че Д. ал Зор е разделена приблизително на две зони на контрол. Западната част, обхващаща главно районите на запад от река Е., се контролира от официалното правителство на С. и неговите ирански и руски съюзници и в тази зона са разположени големите градове Д. ал Зор, М. и Б.. Източната част на провинцията - повечето от районите на изток от река Е. - се контролира от ръководените от кюрдите Сирийски демократични сили (SDF), въпреки че подкрепяни от режима на А. и И. милиции контролират няколко града в тази част на провинцията. В Д. ал Зор Сирийските демократични сили (SDF) провеждат кампания за проверка на сигурността в различни райони и атакуват няколко контролирани от режима и иранските милиции градове и села западно от река Е., което води до ранени цивилни лица. Освен това SDF започват операция по сигурността в [населено място], източно от Д. ал Зор, която води до смъртта на иракски лидер на организацията "Ислямска държава" (ИД). Броят на операциите на ИД в района като цяло намалява, което съвпада с повишените мерки за сигурност и подсилените военни контролно-пропускателни пунктове. от информацията за района на местожителство на чуждия гражданин става ясно, че въпреки наличието на нестабилност по отношение на сигурността в части от Д. ал Зор, нивото на безогледно насилие в конкретното населено място - самият град, не е изключително, за което свидетелстват и заявленията на чужденеца свързани с отсъствието на сблъсъци в града. Не се установява спрямо заявителя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход и в частност в района му на обичайно пребиваване, той би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

Настоящият съдебен състав намира, че този извод на административния орган е правилен и съответен на събраните по делото доказателства. От събраните по делото писмени доказателства, включително от заявеното от кандидата за закрила в проведеното интервю може да се направи извода, че същия няма основания да се опасява за живота или свободата си поради

раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание. Видно от регистрационният лист по делото майка му и баща му живеят в Т. и е могъл да получи закрила там, но същият е избрал да напусне Т. поради финансови причини.

Според ВКБООН, отразено в справка с вх. № ЦУ-1841/23.08.2024 г., чрез партньорските си неправителствени организации В. комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) предоставя правни услуги на вътрешно разселени лица, завърнали се бежанци и приемни общности, както и на търсеци закрила лица и бежанци. Правната помощ се предоставя в 14 области предимно чрез мобилни екипи, правни центрове, както и други подкрепяни от ВКБООН центрове, а ВКБООН в координация със своите партньори, изпълняващи програма за правна помощ, създава шест правни центъра разположени в Д., Х., Д. ал Зор и Х..

В случая при преценката за наличие предпоставките по чл. 9 от ЗУБ следва да се отчете, че търсецът закрила е дете. Съгласно чл. 2, т. 1 от Конвенцията за правата на детето, приета от ОС на ООН на 20.11.1989 г. (ратифицирана и обнародвана с ДВ бр. 55 от 1991 г.), държавата е длъжна да зачита и да осигури правата, предвидени в Конвенцията, на всяко дете, в пределите на своята юрисдикция, без каквато и да е дискриминация. В чл. 3, т. 1 от Конвенцията е предвидено, че висшите интереси на детето са първостепенно съображение във всички действия, отнасящи се до децата, независимо дали са предприети от обществени или частни институции за социално подпомагане, от съдилищата, административните или законодателните органи. Следователно принципът за "висшия интерес на детето", установен в Конвенцията за правата на детето на ООН, е от основополагащо значение, поради което малолетните и непълнолетните деца са уязвима група лица по смисъла на § 1, т. 17 от ДР на ЗУБ. В националното законодателство този принцип е регламентиран в § 1, т. 5 от ДР на Закона за закрила на детето (ЗЗДет), като съгласно чл. 6а от ЗУБ, при прилагането на закона първостепенно значение има най-добрият интерес на детето, която преценка на най-добрия интерес на детето се извършва в съответствие с разпоредбите на Закона за закрила на детето.

В случая в мотивите на обжалваното решение е разгледано и обсъдено самостоятелно положението на оспорващият. Във връзка с принципа на запазване на семейната среда и поддържане на взаимоотношенията е важно да се посочи параграф 58, според който, в контекста на потенциално отделяне на дете от родителите му е належащо да се извърши оценка и определяне на неговите най-добри интереси. Съгласно параграф 59, семейството е основна клетка на обществото и естествена среда за израстването и благосъстоянието на неговите членове и особено на децата (преамбюл на Конвенцията). Правото на детето живот в семейството е защитено по Конвенцията (член 16). Понятието „семейство“ трябва да се тълкува в широк смисъл, включващ

биологичните родители, осиновителите и приемните родители или, ако е приложимо, роднините или общността съобразно местните обичаи (член 5). В параграф 60 се посочва, че предотвратяването на разделянето на семейството и запазването на неговото единство са важни съставни части от системата за закрила на детето и се основават на правото, предвидено в член 9, параграф 1, което изисква „детето да не бъде разделяно от родителите си против тяхната воля, освен когато [...] такова разделяне е необходимо за най-добрите интереси на детето". Освен това детето, което е отделено от единия или от двамата си родители, има право „да поддържа лични отношения и пряк контакт с двамата си родители редовно освен ако това противоречи на най-добрите интереси на детето" (член 9, параграф 3). С особена важност в конкретния случай следва да се разгледа и съдържанието на параграф 61, съгласно който, предвид тежкото въздействие, което оказва върху детето отделянето му от един или от двамата му родители, към такова отделяне следва да се прибегва единствено като крайна мярка, например когато детето е застрашено от вреда или ако това е необходимо по други причини. Не бива да се извършва отделяне, ако има по-ненатрапчиви мерки, с които детето да бъде защитено. Преди да се прибегне до отделяне, държавата следва да предостави подкрепа на родителите в поемането на техните родителски отговорности и да възстанови или подобри способността на семейството да се грижи за детето, освен ако отделянето е необходимо с оглед защита на детето. Икономически съображения не могат да оправдаят отделянето на дете от родителите му. В конкретния случай е преценено, че висшият интерес на детето по отношение на **З. Х.**, отчитайки идентичността и събраната по случая информация, е той да живее в семейна среда заедно с неговите родители в Р. Т..

Административният орган е обсъдил положението на детето и последиците за него при евентуално връщане в Р. Т../л.42/Настоящият състав следва да отбележи, че най-добрият интерес на детето не е въведен от законодателя като задължителна предпоставка за предоставяне на хуманитарен статут в чл. 9 ЗУБ, нито е определен като условие за предоставяне на субсидиарна закрила в глава V от Директива 2011/95/ЕС, предвид което не представлява самостоятелно и достатъчно основание за предоставяне на международна закрила, което да може законосъобразно да замени отсъствието на материалноправните предпоставки за предоставяне на такъв вид закрила, предвидени в ЗУБ или правото на ЕС.

В хода на съдебното производство е представена справка от 14.01.2025г. на ДАБ от която е видно ,че на 8 декември 2024г. президентът Б. А. напуска страната.Специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред гражданите за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци".Преобладаващата несигурност,

включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за гражданите и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията. По същия начин ВКБООН продължава да посещава активни гранични пунктове, да наблюдава процесите и да изслушва сирийците, преминаващи обратно в страната, за техните приоритети и потребности. В началото на януари 2025 г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025 г., позволява определени транзакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със (свързани с "Х. Т. ал Ш." (HTS) организации в цяла С.. Касае за пълна промяна на политическата ситуация в С. и възможност за установяване на нов публичен ред и конституция, която да защитава всички малцинствени групи в страната. Процесната справка не се отразява върху изводите на АА т.к. обстановката в С. остава нестабилна и непредвидима с оглед наложените международни санкции.

Настоящият състав приема, че материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **З. А. А. Х.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС. По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение 11338/30.10.2024 г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ,

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **З. А. А. Х.**, [дата на раждане] в [населено място], С., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. И. И., срещу Решение № 11338/30.10.2024 г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: